

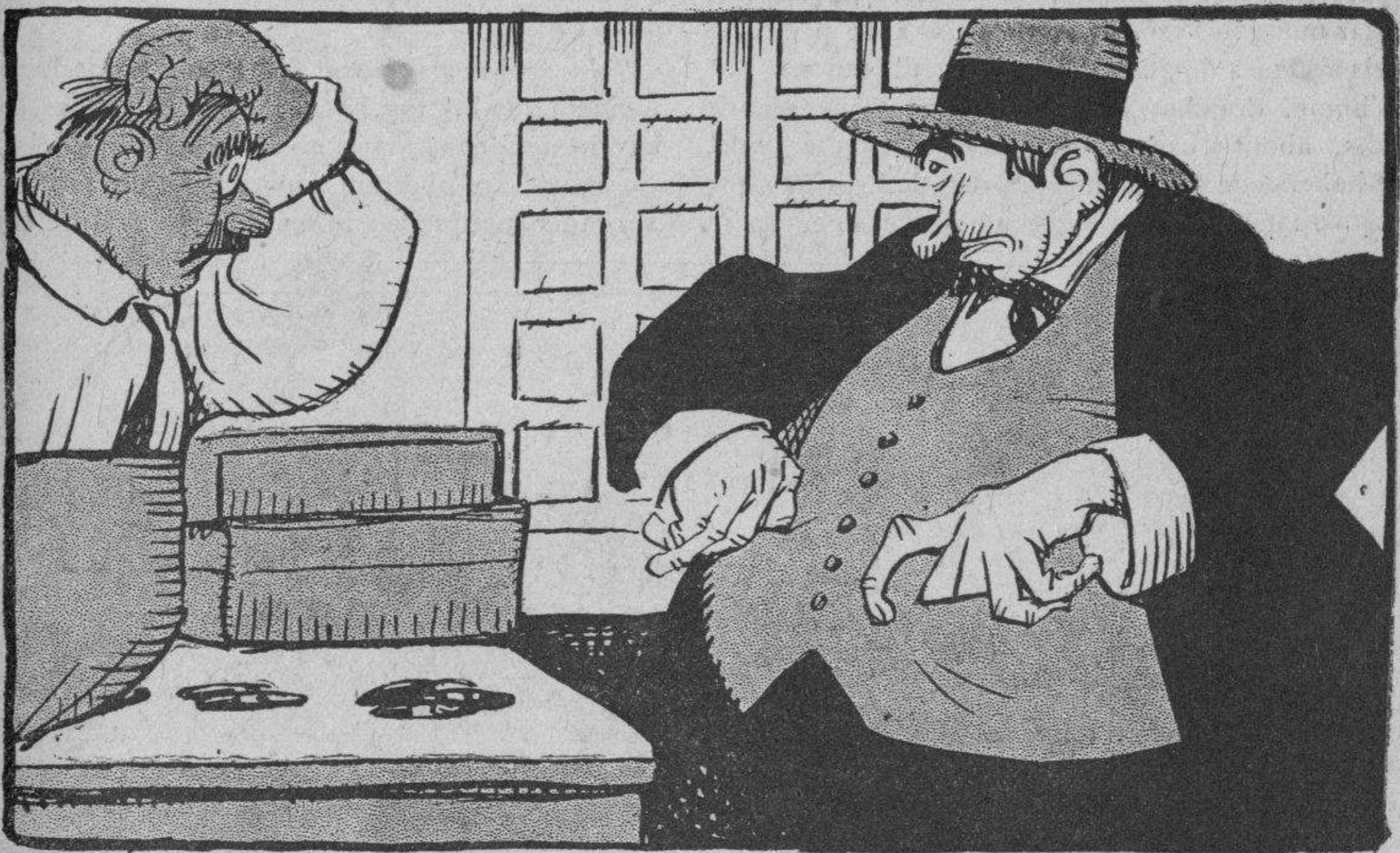
# MONDIAL HUMOR



10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer Mallorca, 192

10 CTS.



## LA PESSETA FALSA

- He donat are una pesseta en comptes de cinch céntims?
- No, senyor, no pas aquí.
- Es que portaba una pesseta falsa y no me la trovo.
- Ah, caratl... esperis... ho mirarem... podría ser.

MONDIAL HUMOR



CRONIQVES FRIVOLES

## El deport de la cassera

L'alsament de la veda ens dona peu pera algunes consideracions respecte al sport venatori, el més antich de tots, i el que més conreadors d'upa ha tingut en totes les èpoques i en tots els pobles.

La cassera, si no com a divertiment de gent desvagada, com a medi d'afanyarse les garrofes—y es un dir—pot considerarse tan vell com el mon, perque'ls primers homes, avans de ser agricultors i pastors foren cassadors, lo qual, acreditat com está pels estudis prehistòrichs, desfá completament la teoria dels vegetarians els quals pretenen que la especie humana en sos comensos no més s'alimentava de vert, quan es lo cert i positíu que molt avans de saber lo qu'era una col sabia lo qu'era un conill, i que quan, al cap de centuries i centuries, va tenir la mala pensada de sembrar mongetes rénegues, coneixía a la perfecció tots els sistemes de guisar les perdíus i'ls tudons.

L'home, donchs, bon punt va ser deshauciat de Paradís, ahont a cada ápat trobava el plat a taula, sense haberse de besquejar pera res, de lo primer que va preocuparse fou de cercar un procediment pera

guanyarse la vida, y com que aleshores no hi havia manera de ficarse en política—qu'es el sistema més expeditíu i descansat pera fer bullir l'olla, quan l'entusiasme pels ideals se tradueix en una acta de regidor o sols sigui en una colocació neta que dongui poca feina y bones mesades,—heusaquí que's va veure obligat a ferse cassador empleant com a primera arma el cop de pedra, que en mans expertes y trassudes sol ser més segura y certera que no pas les escopetes *La fouxoux* o *Lebel* dels nostres dies, en les de molts cassadors *diletantis* que no tiren que no l'errin, llevat de quan perque'l tret no's perdi maten el gos,

Peró si per una banda els nostres aborigens havien de lluitar ab semblants dificultats d'armament, per l'altra tenien les immenses ventatjes de que no hi havien vedes ni vedats, ni civils, ni guardes jurats, i, sobre tot, de que els caps de cassa no anaven escamats com ara, lo qual feya que, no habent entrat en malicia encara, gairebé's deixessin agafar ab bones paraules, arma avuy completament ineficás fins pera cassar lluhés.

No es el nostre intent fer la historia de la cassera, i encara que ho fos poch ne reixiríem pas, perque havent de fonamentarla ab els testimonis dels propis cassadors, no podríem apuntar ni un mot que fos verdader, perque ara lo mateix que sempre els cassa



*Russia a Fransa.*—Si, videta meva, jo 't posaré a la teva disposició la meva esquadra, pero avans has de pagármela.

(Del *Jugend* de Munich)



### LA OBSESSIO DELS PARLAMENTARIS

—Trobo que'ns hauríen de fé fer un uniforme.

(De *Le Figaro de Paris*)

dors les enjegen sense engaltar, y per cada perdú que positivament maten, afegeixen vint *guatlles* al compte.

El deport venatori es entre tots els coneguts el qui excita més l'amor propi; volcar en l'automóvil, exir d'un *match* de boxa ab els nassos nous, o ab un bras desarticulat d'una lluita de *jiu-jitsu*, en lloch d'humiliar, son pel *sportman* motius de llegítim orgull tant com ho pugui ser per un militar la ferida rebuda en el camp de batalla; no aixís les espifiades del tirador les quals procura sèmpre dissimularles, escusar i justificar, com si's tractés de quelcom vergonyós o denigrant.

Quan un cassador l'erra poden tenir per segur de que may ne donará les culpes a la seva mala punteria; les culpes serán de la escopeta que te'l canó tort, del gos que no li ha parat bé la pessa, del terreno qu'era massa accidentat, o de la llebra que no se li ha volgut posar a dret fil de l'arma no més que pel gust de comprométre'l y de ferlo quedar malament.

D'aquí neixen aquets hàbits de mentir que tenen arrelats els cassadors, en termes de que s'assegurat de que un cinquanta per cent dels qui penen en el purgatori havien sigut conreadors d'aquest *sport*, i no escarmentats encara d'aquest mal vici, están donant tot el día la gran llauna a les demás ànimes, contàntels-hi imaginaries festes de cassera i histories de set perdús enfilades a l'hora ab la baqueta, i de conills encertats de tres hores lluny.

Sort que semblants mentides son completament inofensives, en primer lloch perque ningú se les creu

i en segón terme perque no sols no fan cap mal a ningú sino que fins produeixen algú benefici, com ho podríen acreditar aquelles cases de pagés i ter-



### ELS APRENSIUS

—No tan alt, company, no tan alt, que ja'm comensa a venir vértich.

(Del *Journal de Paris*)

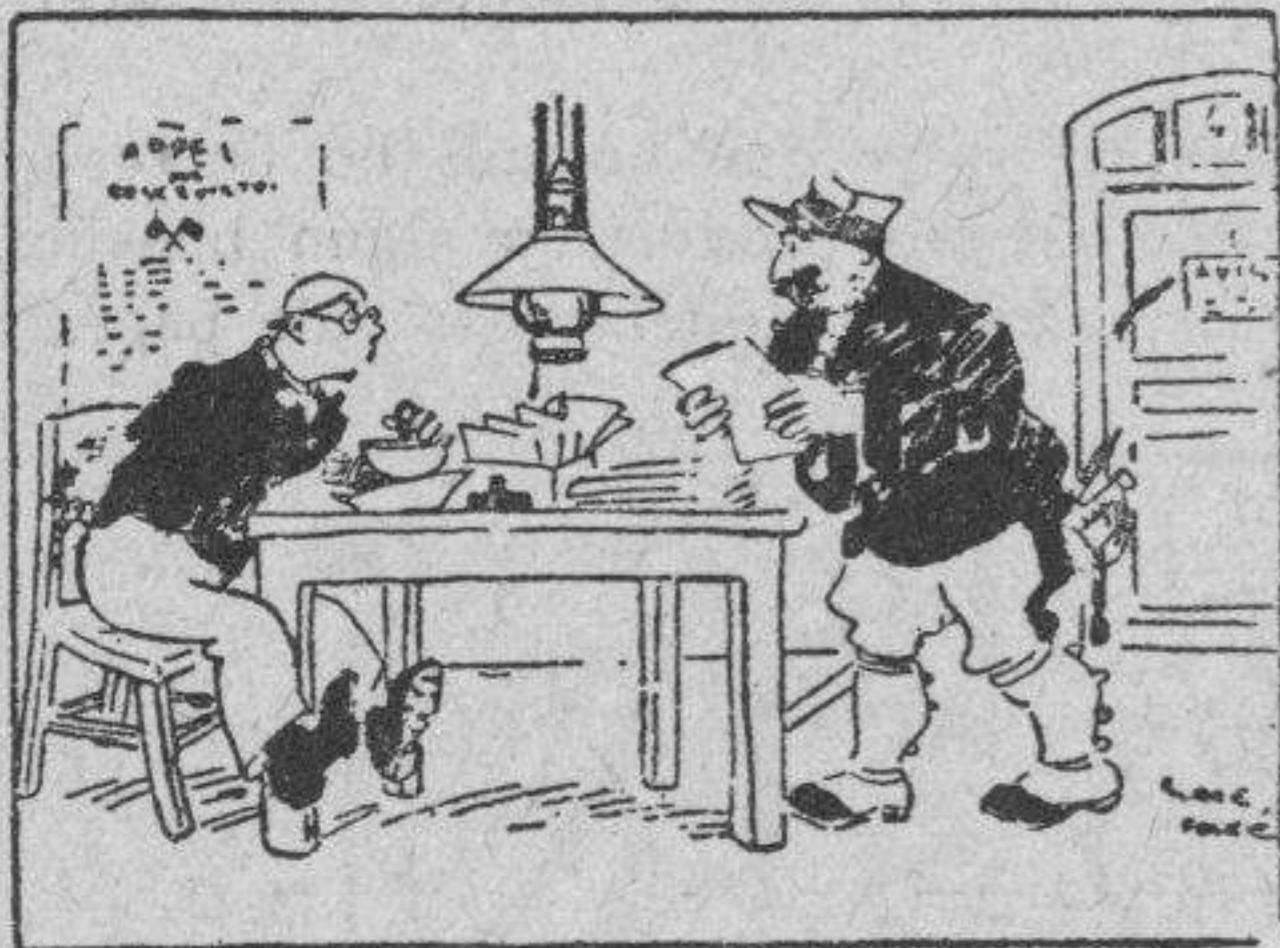


### BON PROCEDIMENT

—Noy, me sembla que l'he ben agafada ja comenzo a veure les coses dobles.

—No t'alarmis; tanca un ull.

(Del *Journal de Paris*)



### DOCUMENT ILLEGIBLE

—Quatre dies d'arrest per haver copiat l'informe ab lletra de metje.

(Del *Journal de Paris*)

detes de llogarets que cada any durant la temporada de la cassera fan un giro més que regular venent caps de cassa pera provehir sarrons de cassadors desgraciats.

Pel demés, el deport cinagétich, es el més higiènich de tots, en atenció a que'l seu lloch de conreu es en plena naturalesa, que dona ocasió al exercici físich ordenat y que obra la gana pera menjarse sino els conills que un ha cassat, els que van a la cassola de la gabia estant, que per cas ve a ser lo mateix.

Es además la cassa un exercici nobilíssim a que s'han dedicat sempre els grans senyors i els monarques, en termes que alguns d'ells han passat a la historia ab el calificatíu de *el cassador* i han mort heroicament en la cassera, com aquell Favila al qual va

estripar un ós, cometent delictes de lesa magestat, i aquell Joan I d'Aragó que va finir de resulta d'una caiguda de cavall perseguint un cap de cassa, probablement d'idees republicanes quan en tanta de manera fugia del rey.

Y, finalment, i pera el major elogi del *sport* venatori sigui dit, fins alguns Sants que avuy venerem en els altars, han sigut en vida aficionats a la cassera y entre ells el gloriós Sant Humbert, el qual, empaitant un día un cervo, va advertir que en ell había pres estada Jesucrist y va sentir com el Redemptor se li planyía de la seva persecució.

Sant Humbert, com es natural, va deixar d'apuntarlo més, perque allà ahont posava l'ull hi deixava la fletxa; que si hagués sigut un cassador dels que tan abunden en el nostre temps, no hauría hagut de fer més que contestarli:

—¡Ca, Senyor! No tigueu temensa, que jo tot ho toco del fugidor.

Ja no parlem de la famosa cassera de Sant Jordi perque la cassa d'aranyes en la actualitat ha degenerat molt; avans se feya ab llansa, com el gloriós caballero, però ara n'hi ha prou ab un estrenyidor.

Tot decau.

ARGOS.

\* \* \*

—Ja dejuna—preguntaba el confessor a un estudiant abans d'absóldrel.

—Visch a dispesa—va contestarli humilment l'estudiant.

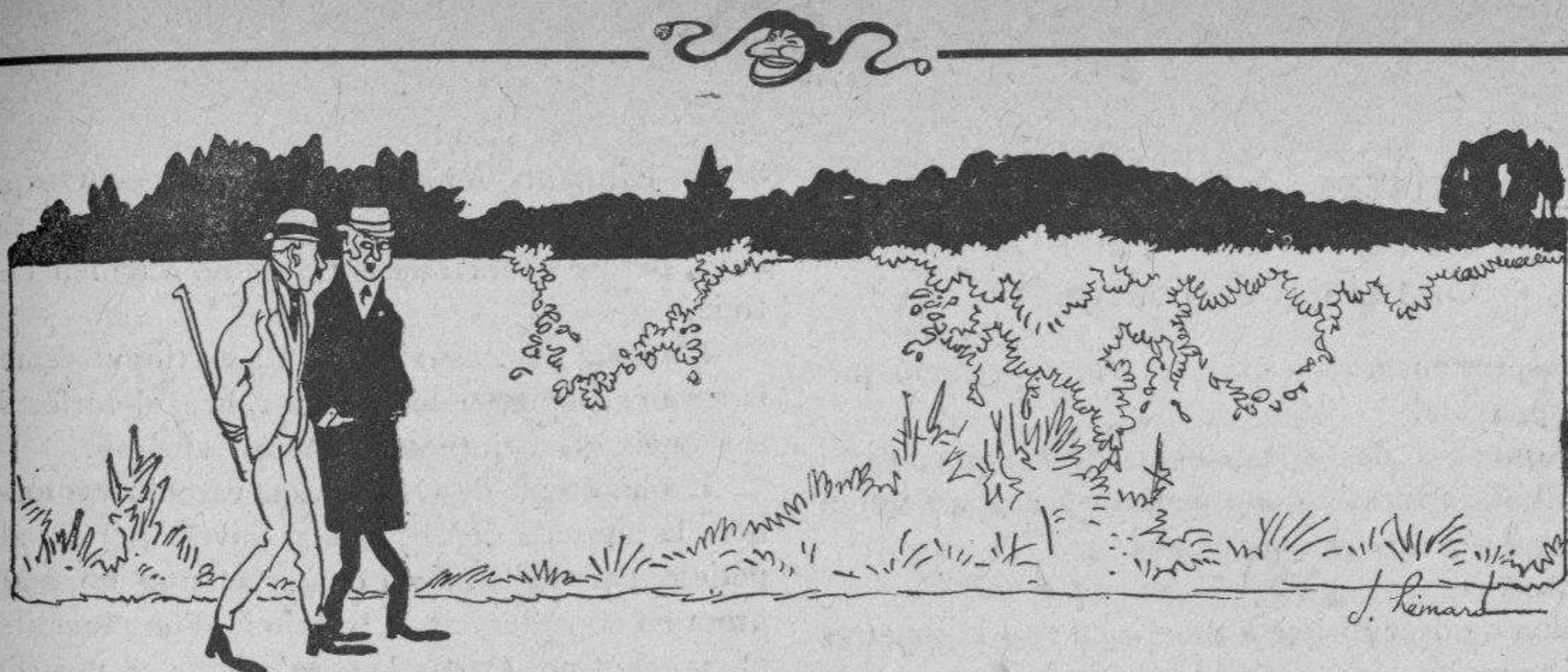
El confessor l'absolgué sens mes explicacions.



—Y perqué es més car avuy l'esmorzar?

—Perque hem esbrinat que l'hotel está situat en aquesta montanya vint metres més alt de lo que créyem.

(Del *Jugend de Munich*)

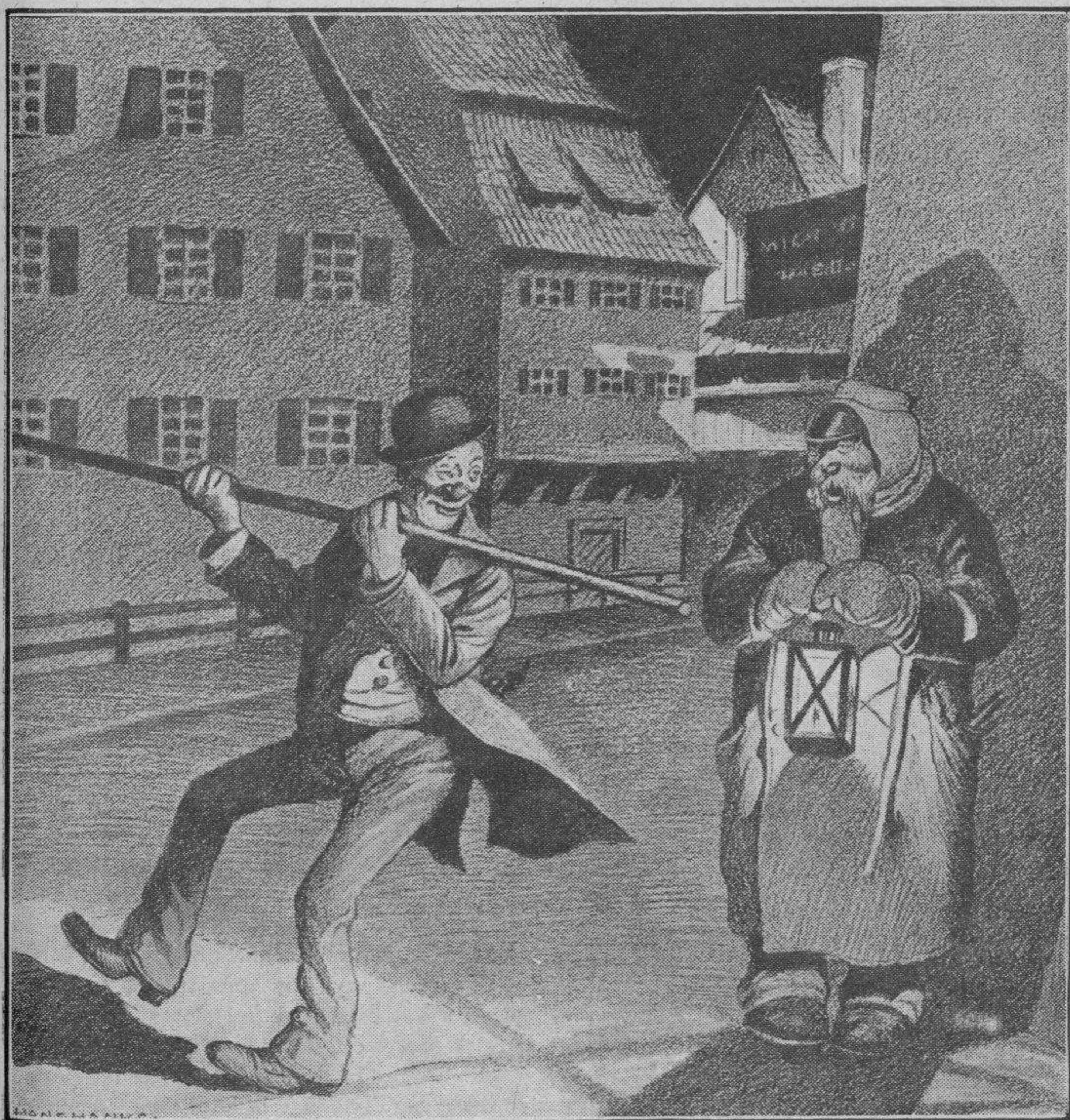


### EL BON CLIENT

—Llavors vosté ve ab mí, doctor? Jo creya que havia d'anar a veurer un malalt.

—Oh, es crónich; ja pot esperarse.

(De *Le Sourire de Paris*)



—Qué fa vosté corrent per aquí, a aquestes hores, ab una barra als dits?

—Es que soch acróbata y al sortir de la taberna'm serveix de contrapés.

(De *Maggendorfer-Blätter*, de Munich)



## Petites actualitats

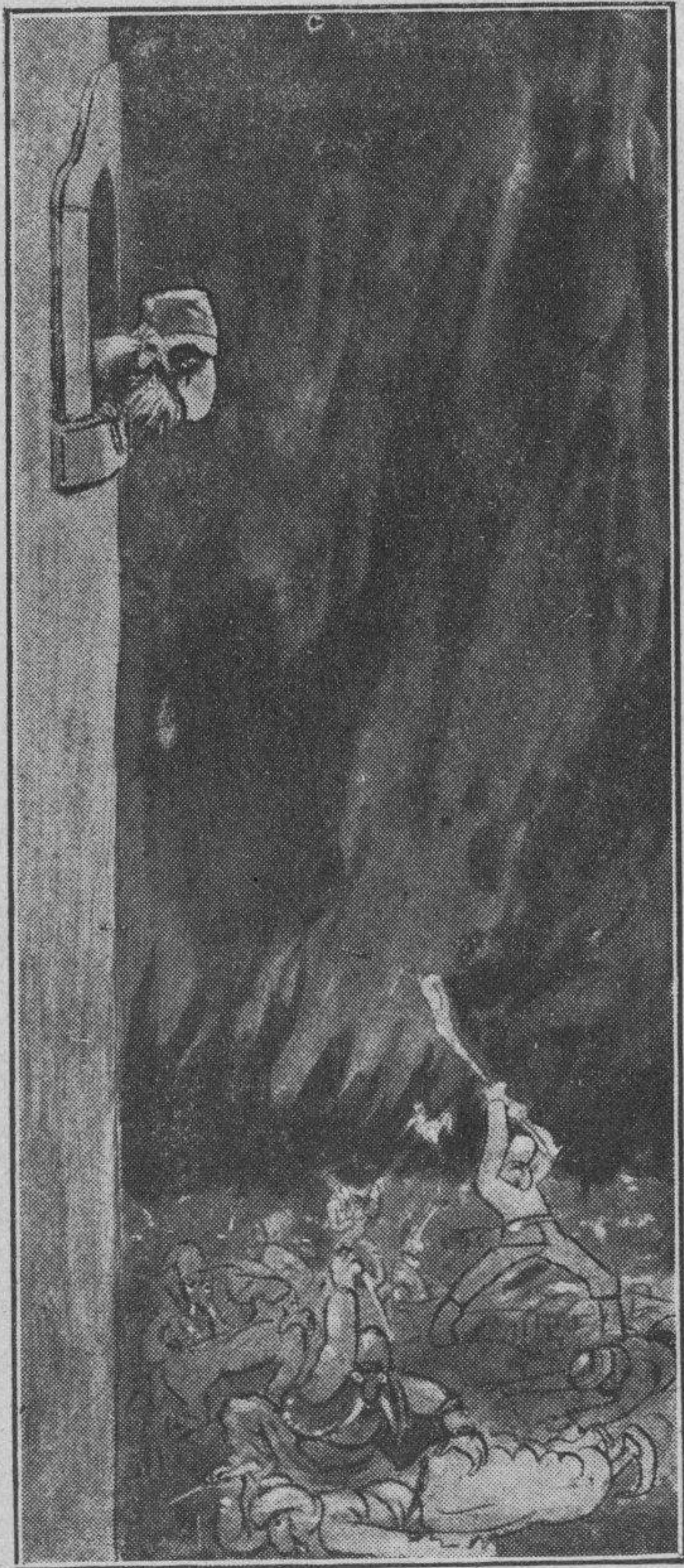
### Una ciutat desconeguda

¡I després encara dirán de la Administració pública espanyola!

En quant a desballestament, desconeixement, i tranquil·litat, la russa'n dona vintinou a acabá a trenta a la d'aquí i encara'm quedo curt.

Proves.

Acaba de descobrirse a Siberia, a vuit kilòmetres de Chabawuski, una petita pero floreixent vila de



*Abdul-Hamid.*—Noys! Aixó ja podíeu ferho durant el meu reynat!

(De *Jugend*, de Munich)

8.000 habitants, el nom de la qual es Ossipowka. Aquesta població va fundarse farà cosa de vint anys, pero els funcionaris russos no'n tenfen cap noticia.

Ha sigut per casualitat que s'ha tingut esment de la seva existencia com podrá veure el curiós lector si segueix afavorintnos ab la seva atenció.

Els habitants de Ossipowka varen tenir en mala hora la pensada de dirigirse al govern del Zar ab una petició, pero se'ls hi va contestar que no podía ser presa en consideració la instancia d'una localitat que oficialment no existía i no se'n tenía el més lleuger esment en els registres corresponents.

Lo mes graciós del cas es que la esmentada vila que's cercaria inútilment en els mapes russos, malgrat estés compresa dintre del territori rus, figurés en els japonesos.

Ossipowka te'l seu alcalde, les seves autoritats municipals i els seus serveys públichs, encara que montats a la russa, ben organissats i en normal funcionament.

Fins al present desconeixía en absolut l'acció tutelar de l'Administració del Estat, que desd'ara en avant tindrán ocasió de coneixer y de sentir els seus habitants, els quals si per una banda poden estar satisfets de que en lo successiu no se'ls tractará com una cantitat despreçiable, per l'altra fora molt possible que no tinguessin de penedirse d'haver abandonat llur incógnit.

### La revenja de Trafalgar

Allò de la superioritat anglo-sajona sobre la llatina es una de tan es bromes com corren y que subsisteixen, mercés a que ningú's pren la molestia de comprobarles

O sinó, vegis la mostra:

En abril de 1908 en Manel Gutiérrez Roig, espanyol, resident a Barcelona, usant el nom de Gustau Soldevila, va dirigir una carta a Mr. Jordi William, anglés de nacionalitat i resident en el seu país, dientli qu'estava prés per delictes polítichs en un castell de Barcelona.

Li deya, además, que tenía embargada una maleta que guardaba en un secret un document del Banc d'Inglaterra per valor de 35.000 lliures esterlines i que com ell estava pròxim a morir i ab una filla de poch anys que quedaria en la miseria si no recobrava la esmentada maleta, sollicitava que li enviés 75 lliures esterlines.

Pera interessarlo més li parlava d'un probable parentiu entre l'inglés i la suposada esposa del Soldevila.

Mr. Wiliam li va enviar les 75 lliures pera aixecar el suposat embarch de la maleta, més altres 60 pera treure la nena del colégi.



### EN TEMPS DE MATUSSALEN

—Lo que conserven el cutis a les nostres dones aquesta pintura! Totes semblen que tinguin doscents anys menos?

(Del Puck, de New York)



—¿I no ha corregut cap perill salvant dones a punt d'ofegarse?

—Sí, el de que volen casarse ab mi.

(Del Puck, de New York)

Poch temps després va participarse a l'inglés la mort den Soldevila a l'hora que se li demanaven 50 lliures més pera fer fiança al capellá del imaginari castell, que havia sigut empresonat per haver quebrantat la comunicació del intérprete Soldevila.

En resum: que ab aquesta colecció de contes de la vora del foc, en Gutiérrez va conseguir pescar a Mr. William 185 lliures esterlines, quantitat equivalent a unes 5.000 pessetes.

La llegenda de la pretinguda superioritat inglesa, com se pot compendrer, queda desfeta en absolut, i d'aixó'n podem ben donar mercés a n'aquet ilustre i honorable Gutiérrez, venjador de la desfeta de Trafalgar.

Pero encara son més els mereixements d'aquet

espanyol insigne; el que suposa el fet d'haver conseguit que un *inglés* afluixés la mosca, perque fins ara molt feya el qui podia escaparse de pagarlos, pero tréurels-hi mil drets de més a més, es progrés al qual no havia arribat ningú avans d'aquet imponderable Gutiérrez.

Pero, ¡oh ingratitud humana! L'Audiencia de Barcelona, no fent apreci del alt civisme de tan excelent patriota, va condempnarlo fa poch dies a la pena de dos anys, quatre mesos i onze dies de presiri correccional i a indemnisar al perjudicat de les 5.000 pessetes que li havia arrancat; més a un mes i un día de presiri correccional també, per haver intentat repetir l'experiment ab un australiá de Sidney, en virtut de lo qual havia sigut denunciati y pres.

¡Heusaquí les penuries que's veuen obligats a sofrir tots els grans homes!

Consólis en Gutiérrez considerant que lo propi va succehirli a Colón, lo qual no ha privat de que'l seu nom passés a l'història, ni que a Barcelona li erigissin un monument mes *llarch* que'ls quatre anys y pico de presiri que a n'en Gutiérrez li han valgut les seves gestes.

### Estadística edificant

Acaba de publicarse a Londres un nou «Llibre Blau», que en realitat deixa idem, en el qual se contenen les estadístiques del comerç de cerveses, vins i licors en 1911, de quals datos resulta que les borrareres augmenten en el Reyne Unit en extraordinaries proporcions.

Aixís a Londres no més, el nombre de condemp-



—D'hont surts ab l'aeroplá! Pera trencarte el coll lo mateix te será montar a caball.

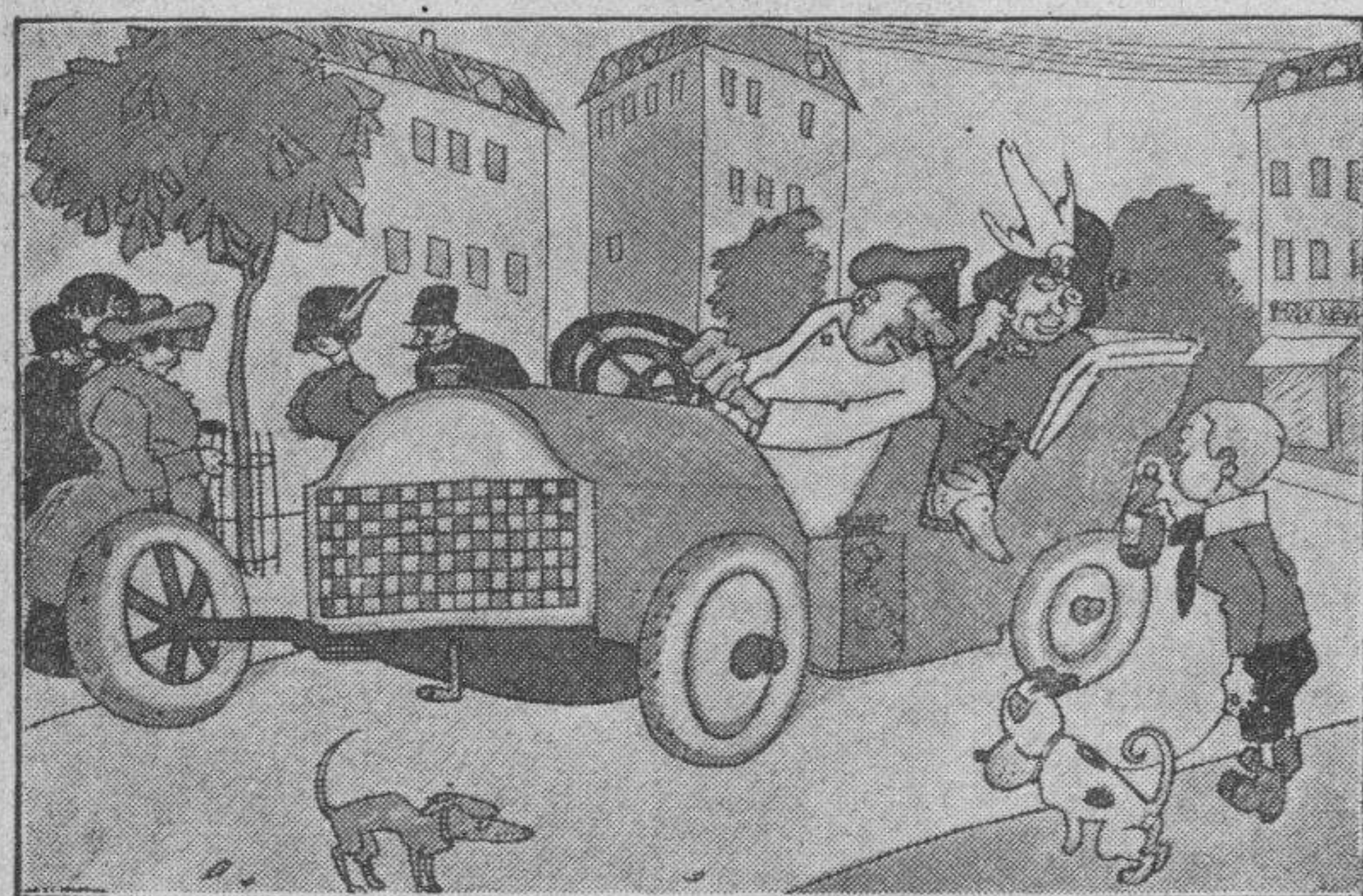
(De Jugend, de Munich)



**AL MUSEU**

—Y qué fa aquet senyor?  
 —Copia aquet quadro, perquè sembla que volen canviar aquets que ja son molt vells, per altres d'iguals pero nous de trinca.

(Del *Punch*, de Londres)



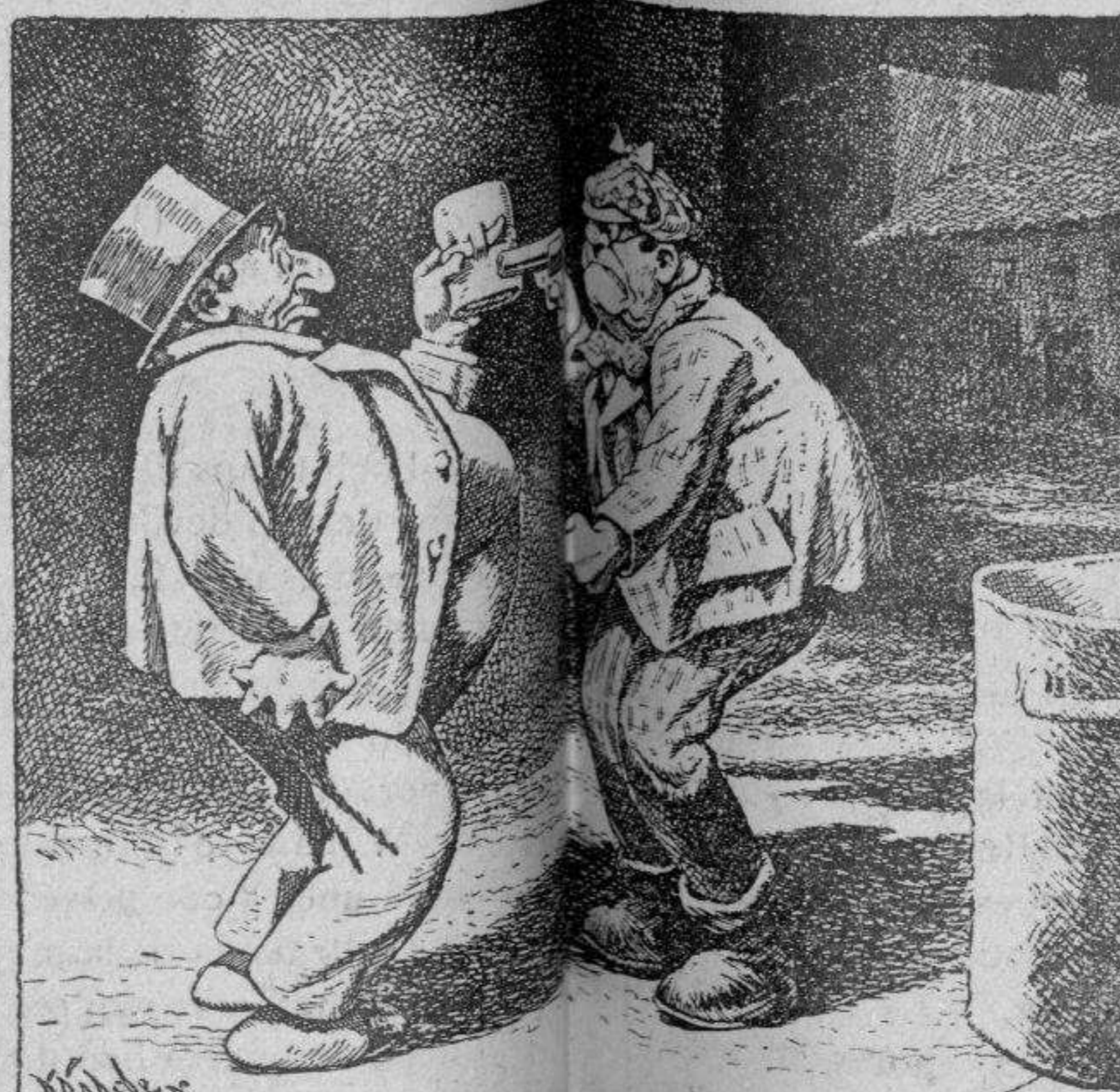
—Qué vols, menut?  
 —Que farien el favor de vendrem deu céntims de benzina?

(De *Meggendorfer Blätter*, de Munich)



—Per qué cantes sempre cançons populars, Maurici?  
 —Perque'l dispeser se cregui que som del país, y no'ns apliqui la tarifa de forasters.

(Del *Maggerndofer-Blätter*, de Munich).



—Els diners o la vida!  
 —Bueno, mátim, pero fassiu de encarregar-se després de portar aquesta cartera a la meva casa West Street, 418. (Del *Puk* de New York)



—Com que fa un istiu tan fresch, donguim un trajo de bany que sigui d'abric.

(Del *Punch*, de Londres)



—Viatjar en tren especial! Quines especials sensacions no deu experimentar! Ab la fortuna que jo he arriuat a reunir ab el negoci del ferro verge, bé podria permetrem aquet luxe fins are reservat no més que als reys.

—Usualment reservem els trens especials pels monarques; pero ja que vosté es el Rey del Ferro-Verge... D'iu que vol sortir demá a les 8'45 cap a Carcassona ab tren especial? Perfectament.



—Son les 8'46, senyor; el seu tren acaba de sortir. (De *Rire* de Paris)





### JÚPITER CAMBÓ

—I davant de la seva cólera varen tremolar les esferes!  
(De *El Heraldo de Madrid*)

nes per borratxera pública, s'ha elevat a 55.136 contra 48.447 en 1915. L'aument general pera tot el país ha sigut de 2.26 per 100; pero hi han algunes localitats, en les quals l'afició a aixecar el coltze

Ara a n'aquet nombre afegeixin els que s'han emborratxat clandestinament i compendrán la molta feyna que tenen embastada les lligues antialcohòliques del país.



—Depressa, depressa; si decás que caigui quan ja haguem passat!  
(Del *Maggendorfer-Blater* de Munich)

arriba a constituir un veritable fanatisme.

La ciutat, seu del protestantisme, Canterbury bat el *record* ab un augment de 94.4 per cent, lo qual vol dir que'l nombre de mantellines allí ha duplicat gairebé en un any.

En cambi, la ciutat del formatge, Chester, conserva en 134 el *record* de la disminució, o siga 32.8.

El «Llibre Blau» declara igualment que hi ha tendència a la disminució de la borratxera entre les dones, per més que'l nombre de condempnes d'aquestes superi encara a la dels homes.

¿Eh? ¿Qué tal? Qualsevol s'embolica ab una inglesa pera que després li resulti *turca*.

El total de condempnes, segons les propies estadístiques, s'ha elevat a Inglaterra i al País de Gales a 172,130.

Pero diguin que a Inglaterra si un no va borratxo pels carrers gairebé deu fer un paper ridícol!

Está vist que será cosa d'anar a Londres o a Canterbury a plantarhi una taberneta o una fàbrica de paper d'estrassa, vist el gran consum de *paperines* que hi ha en aquell país

Y, pel que's veu, la cosa progressa que's un gust, en termes de que aviat hi haurán més *mones* a Inglaterra que no pas a les selves de l'Àfrica central.



### BONS MOTS

Un ricatxo crida al seu cotxer i li d'eu:

—Vesten a la granja i portem dos porrons de llet.

—Aixó no es feina meua—li replica ofés el cotxer.—Aixó es feina de la cuinera.

—Está bé. Aleshores enganxa el carruatje, que hi puji la cuinera i la portes a la granja perque'm porti la llet.



—¿Qué ho creus tú que la Lluisa no més tingui trentacinch anys?

—Ja veurás, ne fá tants que m'ho está dient que no puch deixar de creureho.

\* \* \*

Un carboner está descontent de un dels seus dependents i li diu:

—Me te molt disgustat perque ab el te nps que fa qu'es aquí casa no ha aprés absolutament rés.

—Perdoni—li contesta el dependent—he aprés bastant.

—¿Qué?

—Que una tonelada no té més que noucents kilos.

\* \* \*

Un mossega entra a un café.

—¿Qué vol pendre?—li pregunta el mosso.

—Per ara rés. Esperaré que se'n vaigi aque'l senyor de la taula d'aquí davant, qu'es de policia.

\* \* \*

Una senyora diu a la seva criada que fa poch ha arribat del poble:

—Ves a veure al carnicer si te peus de porch.

Al cap de poch rato torna la criada dient:

—No ho he pogut veurer, senyora, perque el carnicer portava posades les sabates.

\* \* \*

En Pere Lluhé se planyía de que l'amohinessin contínuament demanantli el seu autógraf.

—Si aixó segueix aixís—deya—me veuré precisat a comprar una máquina d'escriure.

\* \* \*

—Mira, amor meu, dónem la ma; pòsamela aquí sobre del cor. ¿Qué es lo que hi sents?

—¡Ay quin gust! La cartera plena de bitllets de banch.

\* \* \*

A n'en Pau Lluhé li presenten un anglés sort-mut.

—Es molta desgracia la de aquet pobre home—exclama—pro en mitj de tot te una gran ventatja.



—Pero, qué s'ha tornat boig? fa més de tres hores que está dintre de l'aigua.

—Oh, es que se m'han reventat els tapa-rabos.

(De *Le Rire*, de Paris)

—¿Quina?

—La de poguer viatjar sempre, sense adonarse de la diferencia d'idiomes en cap país del mon.

\* \* \*

Un literat pera contentar al seu usurer, li ofereix un palco al teatre:

—¿Vol anar—li diu—aquesta nit a veurer «El tanto por ciento»?

—Si pasa del setanta no hi tinch inconvenient—va respondre.

\* \* \*

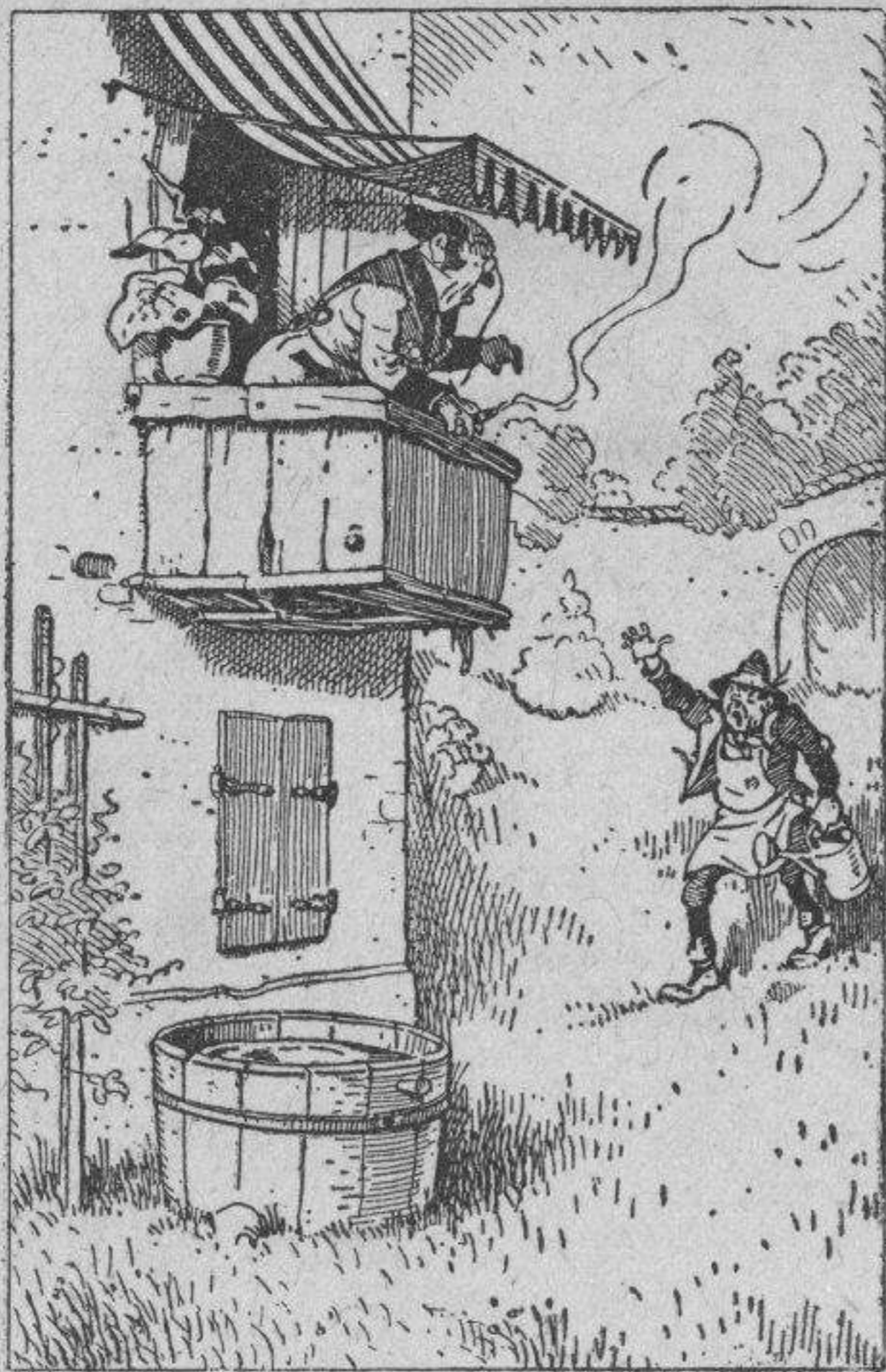
El sastre.—Paguim tot seguit el traje que vareig entregarli ahir, o tórnimel.

El parroquiá.—Es que ja l'he portat.

El sastre.—¿Quántes vegades?

El parroquiá.—Una... a la caixa d'empenyos.

\* \* \*



1. —Senyor baró! Senyor baró!  
—Ja estich cansat de dirli que avans de parlarme's tregui el barret.

Un banquer li pregunta a un dels seus dependents:

—¿Ahont es el caixer? ¿Sap si ha acabat de fer la liquidació?

—Sí, senyor; per complert. S'acaba de suicidar.

\* \*

En un teatre d'ú un prestidigitador:

—Hi ha algú que'm fassi l'obsequi de deixarme un rellotge?

Després d'alguns moments de silenci, exclama una veu:

—Es lo mateix una papeleta d'empenyo?

\* \*

Una inscripció fúnebre:

«Aquí reposen els restos de'n Serafinet Malva, mort a l'edat de dos anys. Sos afligits pares el destinaven a la diplomacia.»

\* \*

Durant un banquet a casa d'en Gedeon, se discuteix la data en que va succehir un memorable fet històric:

—Lluiset—d'ú un dels convidats, dirigintse al fill



2. —Es que volía avisarli que aquet balcó perilla d'enderrocarse...



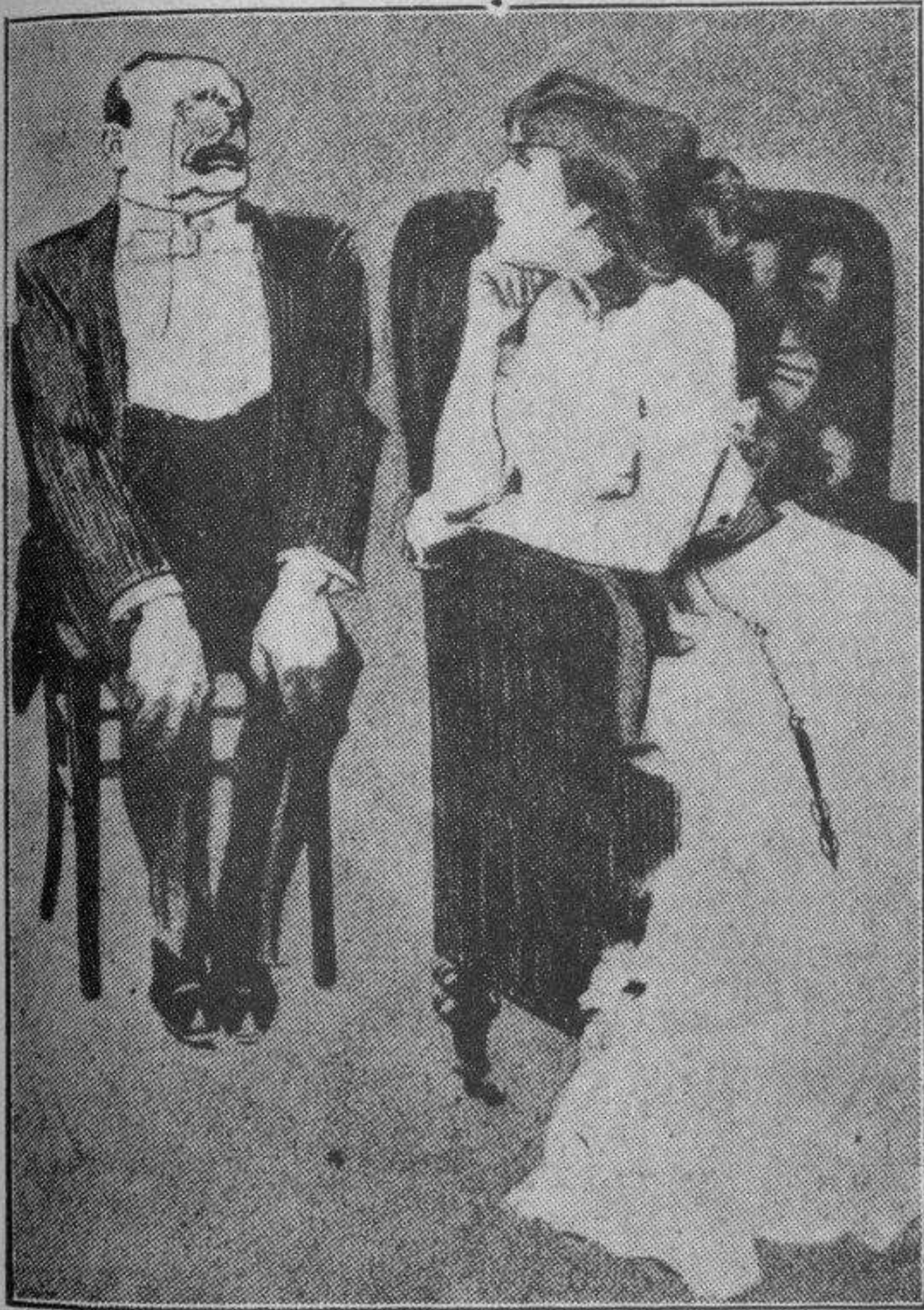
3. ...y que podría caure.

(De Maggendorfer-Blätter, de Munich).

d'en Gedeon—vosté qu'es *bachiller* deu saverho ficament.

—Tingan present—d'ú son pare—que tant sols fa quinze dies qu'es *bachiller*.

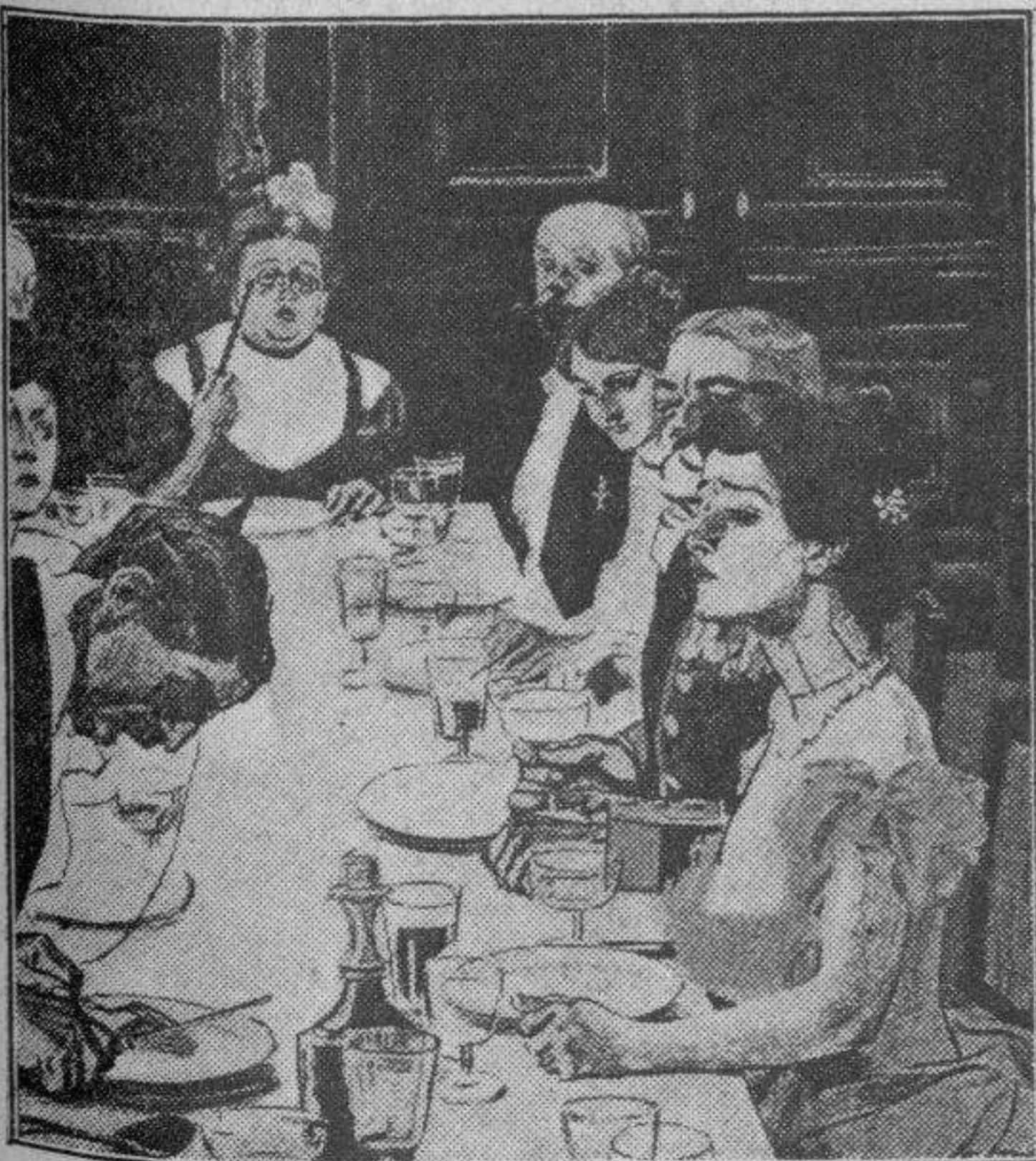
ELS PRÍncePS DE L'HUMOR.—E. Thony (Alemania)



—Quan un no té el «de» es indiferent saber com se d'fu.

—Sí, senyora, una guerra deu venir tart o aviat!

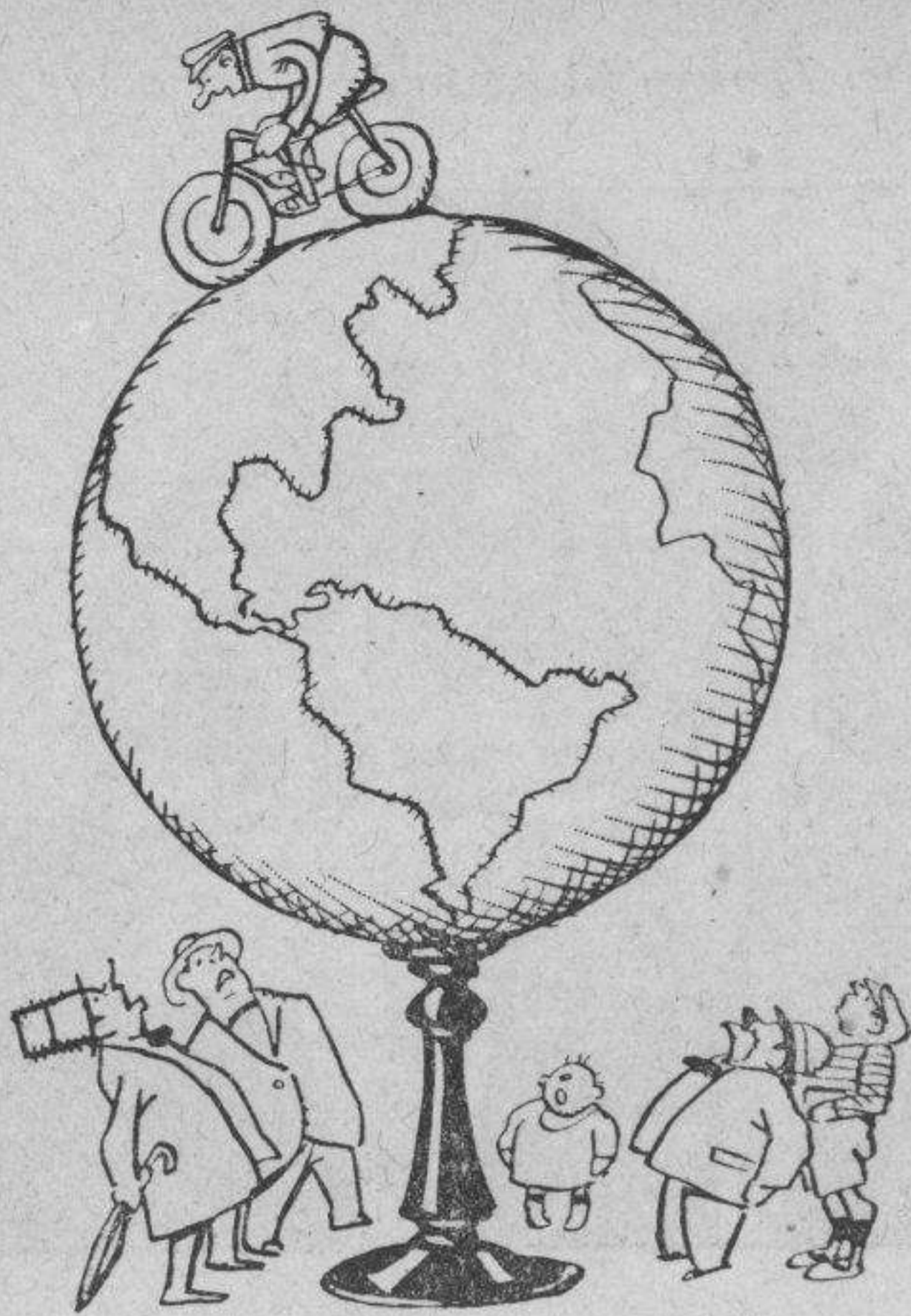
—Es perque té moltes condecoracions disponibles?



—Pero, senyor meu, pera dirme que m'estima no té necessitat de ferme malbé la sabata ab els peus!



—Sí, senyora; alguns amors acaben felisment, pero la major part se desenlassen ab el matrimoni.



Ha dado la vuelta al mundo  
 en una hora cabal,  
 en máquina marca **Svelte**  
 que no conoce rival.

VALLET Y FIOL S. en C. :: Caspe, 40  
**BARCELONA**

# Africa

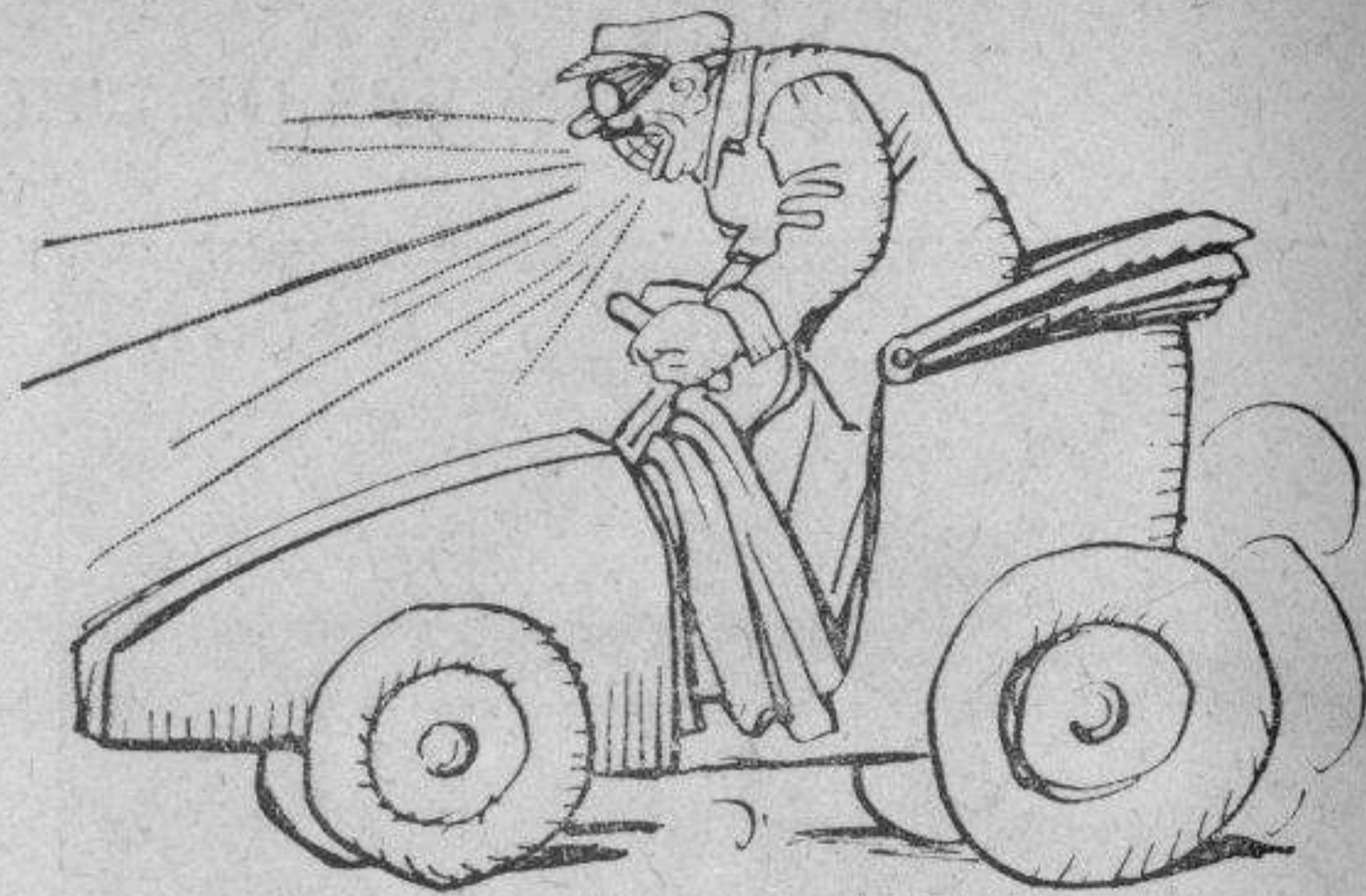
REVISTA ESPAÑOLA  
 ILUSTRADA

...

Se publica mensualmente

...

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN  
 Pasaje Mercader, 4  
**BARCELONA**



Ell viatja en automòvil  
 que no necessita fanal,  
 donchs se frega les dens ab **Higea**  
 y brillan com un mirall.

Boca sana i dens blanques

.....

**AVIAT SORTIRA**

BARCELONA

(POCKET-BOOK)

.....

## == MONDIAL HUMOR ==

Número corrent. . . . . 10 cèntims  
 Números atrassats. . . . . 20 »

### SUSCRIPCIÓ

Espanya . . . . . 6 pessetes any  
 Extranjer. . . . . 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

...

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ  
**BARCELONA :: Mallorca, 192**



# Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

# BAGUÑÀ I CORNET

:: :: Els més perfectes, ràpids i moderns :: ::



UNA DEPENDENCIA DE LA CASA

Mallorca, 192 - BARCELONA - Telèfon 7452



Les millors  
bicicletes?

# SANROMÀ

Balmes, 62  
BARCELONA



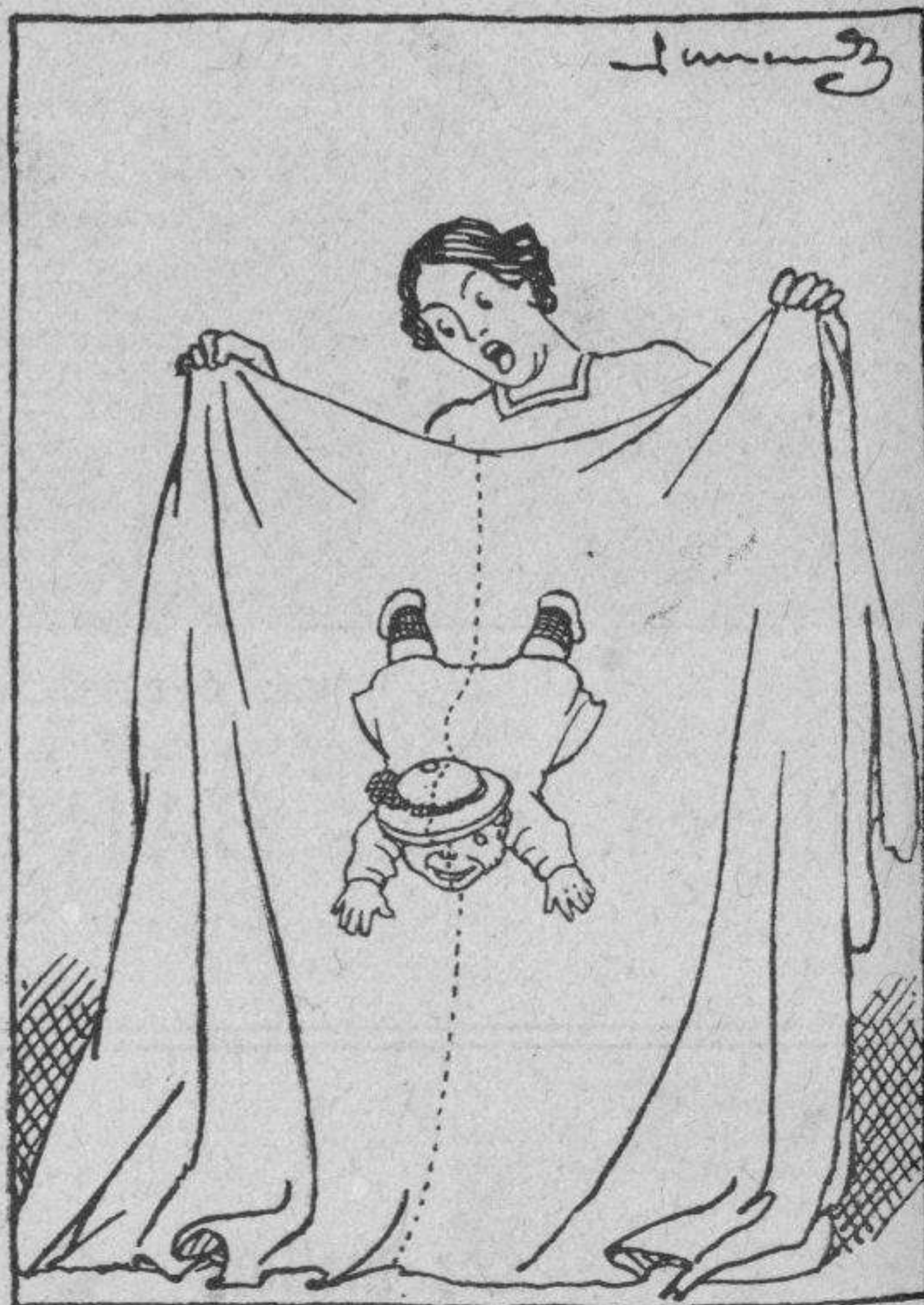
M'han dit a la botiga que aquesta màquina ho cus tot; a veure si m'haurán enganyat.



Efectivament com una seda.



Aixó es cusir i cantar.



¡Carambola, si que tenfen rahó! ¡Aquesta ho cus tot!

MONDIAL HUMOR